

Rezoliucinė dalis

1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičiančios Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva), 29 straipsni, 39 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 1973 m. liepos 24 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo, iš dalies pakeistos Direktyva 92/49, 8 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriuose sveikatos draudimo sutarčių, nesusijusių su profesine veikla, srityje numatytos nuostatos, pagal kurias draudimo įmoka, franšizė ir išmoka kasmet gali būti keičiamos tik:

- remiantis vartojimo kainų indeksu arba
- remiantis vadinamuoju „medicininiu“ indeksu, jeigu ir tiek, kiek šio indekso pokytis viršija vartojimo kainų indekso pokytį, arba
- gavus atsakingos už draudimo įmonių priežiūrą administracinės institucijos leidimą, atitinkamai draudimo įmonei pateikus prašymą, kai ši institucija pripažįsta, kad taikant šios įmonės tarifą, nepaisant tarifų pakeitimų, apskaičiuotų remiantis šių dviejų rūšių indeksais, patiriama ar gali būti patirta nuostolių.

SESV 49 ir 56 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami tokie teisės aktai, jeigu nėra mažiau ribojančios priemonės, leidžiančios tomis pačiomis sąlygomis pasiekti vartotojo apsaugos nuo draudimo įmokų didelio ir netikėto padidinimo tikslą, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

(¹) OL C 32, 2012 2 4.

2013 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) ITV Broadcasting Limited ir kt. prieš TV Catch Up Limited

(Byla C-607/11) (¹)

(Direktyva 2001/29/EB — 3 straipsnio 1 dalis — Trečiojo asmens internetu atliekamas komercinių televizijos transliuotojų programų perdavimas — Srautinis duomenų siuntimas (Live streaming) — Viešas skelbimas)

(2013/C 123/08)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd, ITV Studios Ltd

Atsakovė: TV Catch Up Limited

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — High Court of Justice (Chancery Division) — 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 3 straipsnio 1 dalies aiškinimas — Sąvoka „viešas skelbimas“ — Teisių turėtojų leidimas jų kūrinius transliuoti per televiziją antžeminiu nekoduotu tinklu visos valstybės narės teritorijoje arba tam tikroje valstybės narės geografinėje dalyje — Nuolatinio transliavimo paslauga, kurią teikia trečiasis transliuotojas mokantiems individualiems abonentams, kurie gali gauti transliacijos turinį srautinio duomenų siuntimo per internetą būdu.

Rezoliucinė dalis

1. „Viešo skelbimo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalį, reikia aiškinti kaip apimančią kūrinių, įrauktų į antžeminės televizijos transliaciją, retransliavimą

— kurį atlieka kita nei pradinis transliuotojas organizacija,

— interneto srautu, prieinamu šios organizacijos abonentams, kurie gali gauti šio retransliavimo turinį prisijungę prie jos serverio,

— net jeigu jei šie abonentai yra minėtos antžeminės televizijos transliacijos priėmimo teritorijoje ir teisėtai gali ją priimti televizijos imtuvu.

2. Atsakant į pirmąjį klausimą neturi reikšmės tai, kad retransliacija, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, finansuojama iš reklamos ir dėl to ja siekiama pelno.

3. Atsakant į pirmąjį klausimą neturi reikšmės tai, kad retransliaciją, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, atlieka organizacija, tiesiogiai konkuruojanti su pradiniu transliuotoju.

(¹) OL C 65, 2012 3 3.